

Endvidere er Indenrigs- og Sundhedsministeriet enig med Klagereformudvalgets flertal i, at det af hensyn til at fremme retssikkerheden og styrke tilliden til tilsynets afgørelser bør sikres, at der i alle tilfælde er mulighed for kommunalbestyrelsen eller for de berørte kommunalbestyrelsesmedlemmer for at få prøvet afgørelser om sanktionsanvendelse. Dette hensyn taler for, at også tilsynet med amtskommunerne placeres regionalt ligesom tilsynet med kommunerne.

Ved at samle tilsynet med amtskommunerne og kommunerne sikres det endvidere efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse, at tilsynsmyndigheden opnår det bredest mulige erfaringsgrundlag på hele det kommunale område.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet foreslår derfor, som anført i *afsnit 4.3.2.*, at fem statsamtmand skal varetage tilsynet i 1. instans med både kommuner og amtskommuner.

De fem statsamtmands stedlige kompetence i tilsynssager bliver herved udvidet til at omfatte et større antal kommuner, ligesom kompetenceområdet desuden udvides til at omfatte amtskommunerne. Herved stiger sagsantallet og dermed muligheden for at opbygge erfaring og specialiseret viden.

Ministeriet finder derfor, at dette forslag i et vist omfang imødekommer det mindretal i Klagereformudvalget, der ikke ønskede, at tilsynet med amtskommunerne placeres hos statsamtmanden. Tilsvarende er ministeriets forslag om, at den overordnede tilsynsmyndighed fortsat skal være indenrigs- og sundhedsministeren, jf. *afsnit 4.3.5.*, en imødekomme af mindretallets synspunkt om, at de sager, hvor der kan være tvivl om fortolkningen af reglerne for amtskommuner og kommuners virksomhed, bedst behandles af en myndighed tæt på det politiske niveau, jf. *afsnit 4.2.3.*

4.3.3.2. Tilsvarende hensyn gør sig efter Indenrigs- og Sundhedsministeriet gældende for så vidt angår Københavns og Frederiksberg Kommuner, Hovedstadens Sygehusfællesskab og Hovedstadens Udviklingsråd, hvor tilsynet i dag ligger hos en central instans (indenrigs- og sundhedsministeren). Ved oprettelsen af Bornholms Kommune blev tilsynet ligeledes placeret hos indenrigs- og sundhedsministeren med delegation til statsamtmanden for Bornholms Amt.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enig med Klagereformudvalgets flertal i, at tilsynet for disse særlige kommunale enheders vedkommende placeres regionalt med mulighed for en 2. instans behandling i en overordnet central instans. Det foreslås derfor, at tilsynet med disse særlige kommunale enheder placeres hos statsamtmanden for Københavns Amt. Valget

af statsamtmanden for Københavns Amt frem for overpræsidenten, som foreslået af Klagereformudvalgets flertal, er begrundet i, at statsamtmanden for Københavns Amt i modsætning til overpræsidenten allerede i dag har tilsynsopgaven og er en af de fem statsamtmand, der foreslås fremover at varetage tilsynet med kommuner og amtskommuner.

Der henvises i det hele til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 47.

4.3.4. Bevarelse af et centralt overordnet tilsyn

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enig med Klagereformudvalgets flertal i, at der som følge af den regionale placering af det primære tilsyn med kommuner og amtskommuner er behov for en central overordnet tilsynsinstans, dels som følge af behovet for at sikre en behandling i to instanser af tilsynsmyndighedernes afgørelser om sanktionsanvendelse, dels som følge af behovet for et centralt organ med visse koordinerende og styrende funktioner over for de regionale instanser, jf. nærmere *afsnit 4.2.4.* Det foreslås derfor i lovforslaget – i overensstemmelse med Klagereformudvalget – at det centrale organ dels skal fungere som rekursinstans i forhold til statsamtmandenes afgørelser om bl.a. sanktionsanvendelse, dels af egen drift skal have adgang til at tage sager op, som er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter, jf. *afsnit 7.1.*

4.3.5. Sammensætningen af det centrale overordnede tilsyn

Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse er det vigtigt, at denne overordnede udøvelse af tilsynet varetages af indenrigs- og sundhedsministeren under parlamentarisk ansvar for Folketinget og med mulighed fra Folketingets side for udøvelse af parlamentarisk kontrol. Efter ministeriets opfattelse kan anvendelse af sanktioner over for de demokratisk valgte amtsråd og kommunalbestyrelser – samt udtalelser om lovligheden af kommunale dispositioner i de nævnte principielle, generelle og alvorlige sager – have en så væsentlig betydning for det kommunale selvstyre, at den juridiske vurdering heraf bør ske under ansvar over for Folketinget og med de kontrolmuligheder, Folketinget kan udøve over for den til enhver tid siddende minister.

Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse vil placeringen af ansvaret for det overordnede tilsyn hos en minister, der tillige udøver indflydelse på regeringens udformning af forslag til ændring af lovgivningen, endvidere give mulighed for en mere smidig tilrettelæggelse og koordinering af lovgivningsinitia-